עין משפט כואים היו חורין ומ' - פירם רסיי ומכן כיכי קרים שנעור יום יחין נר מצוה

אם חחתיכין לנאת כמכפים כדחפרם בגחרת על כן פירש"י שתריחת שחע שעל המעה עיקר זהוח לחחר לחת הכוכבים - וככי סלילה כדותפרט בנחרם (דף ג') וחשם וחילב שבר זמן דלם חיקרי . חיקם בירושלתי אם קרים קודם לכן לח יכא ח'כ לחה אם חתפללין קיש שראים שמחיי

בבכב"כ כדי לעחוד בתפלה חתוך סיין דברי קורים. קימול לפירוטו וכלה לין ה פיימו פ"ה כשול רגילין לקרות סחוך לשכינה אם משנטים ק"ם שלם פרשה היב ל לקרות יועד קשב אים שיש רוב פרשה הלשתה (לקרות יועד קשב אים שיש יה שב"ן יה שב"ני לכריך לכרך בקריחת שמע שתים ספיף 6 לפכיה ושתים לחתריה בערכית ועוד ב

דלומה קריחת שחת פמוך לחטה חינה כג שיי ומת פס פינים פס מלם בשביל החדיקין בדחחר בסחד ססיף נ (מופי) ולם פלחיד מכם פול מים

כרוך - ושור קשה דמס כן פסקים כר" ז פיים פיד יכושם כן מי דלמה קפלות באחלם מכלכות הפשב קרבטת מקמס פירום בחולע כין של קריחת מנה ב סחו שתעבין קים של שתרות ובין קריחת נבין קנו שחם של ערבים וחם קייחח כן פרבי

מת דלמר לקתן (די:) ליום כ פיים לי במולה כל מיים בילי במולה כל מיים ביל במולה כל היים בילי במולה בילי ביים בילי קרימת שחנו של בית הכנסת עיקר י מכוסים ק"ם וא"ם סיקד אם קודין כל כך חצוניי סנגם ם סמג ויל דקיל כרכי יהודה דחור בפרק משים אים מפלם בשחר (דף כו י) דומן מפלח שימן מו מכם" מכחה מד פלג המפוה דיסיים מחד דמו ספיף א עשר,שעות פשת רביע וחיד כשיכלה

זמן החנמה מתחיל זמן שרבית - ואם משמר כיתר אם מתפלק מפלם יוני שומפת מנחב מחוך למשכב ואפילו לאחר פלג ונחים ש במבחב -יש לחור דקייות לן כרבק זיב לכנסיקן דלמרי זמן מפלת התנחה עד הערב ולחרים לקחן (דב כי) בשמל דלם ו מישן פיו ממחד בלכמה לה כחר וכה כחר דעבד occo ב כחר שבר ורשבד כחר שבר ח"ח לקשים דיבר כתרי קולי דתחרן אכודי שכרי חלחה סעם אם חתפלמן ערבית חיד

למתר בפלב המכסה חשום דקייחה לך

דשעת השכחה כנה כדברי רצי יהודה

באיבותי קורון את שחע בערכון - מפעה שהככנים מכנסים לאכול בתרוחתן - כסכים שכנוחתו וטכלו וסעריכ שחשו והגיע עיתם לחכול בתרומה: עד סוף החשורה הרחשונה - שליש

מי זמן שכיכה ולם קרים ביה חורה אור בשכם ומקמי הכי מחילם זמן שבינה

קורין את שמע בערבין ל משעה שהכהבים נכנסים לאכול בתרוכתן עד סוף האשמורה הראשונה דברו רבי אליעור והכטים אוטרים יער חצות רבן גמליאל אומריי עד שיעלה עמור השחר מעשה ובאו בניו מכית המשתה אמרו לו לא קרינו את: שמע אמר לחם אם לא עלה עמור השחר חייבין אתם לקרות זלא זו בלבד אמרו אלא יכל מה שאמרו חכמים עד חצות מצותן עד שיעלה עמור השחרי יהקפור חלבים ואברים סצותו עד שיעלה עמור השחר · · וכל הנאכלים ליום אחר מצותן עד שיעלה עמור השחר אם כן למה אמרו חכמים עד חצות כדי ילהרחיק אדם מן העבירה: נכן יתנא היכא קאי דקתני מאיםתי ותו מאי שנא דתני בערבית ברישא ליתני דשחויות

[מי מה יכחוד כן יעלה עחוד השחר ועבר להיחיברישא רובא אקרא קאי ידכתיב יבשכבך וכקוטך והכי קתבי זמן קריאת שמע דשכיבה איכת משעה שהכדגים נכנסיו לאכול בתרוכתן ואי בעית איכא יליף מברייתו של עולם דכתיב ישיירו ערב ויודו בקר יום אדור אי דובי סיפא ידיקתני ו בשחור מברך שותים לפניה ואחות

לפים כקורה קדם לכן לה יצה ידי חובמו מם כן למה קורין מועה כבים הכנס' כדי בעימד בתפלה חיתך דברי תורה והכי חמים בכריות בברכות ירושלחי ולפיסד חובה עלים לקרוחה השתחשר ובקרילת פרשה רלשונה שפרם קורה על חטיקו ילה : עד שיעלה עמוד כשמר - ככל כלילה קרף זמן שכיבה : בקמר חלבים וחברים - של - פרנמת שמרק דתן כיום: חלותן לכשלות כל הלילה ואין מפסלים בלימה עד שיעלה עחור השחר והן לחטה חן ס אנה דכתיו (שמש לי) לה יציון לבקר : חלבים של כל קדכנות : ספרים - של שולם : וכל בכחבלים ליום אחדי כנון קפאת ואשם וכבשי עלרת וווניתיות ותורה: חלותן - און מכילתן: עד שיעלה עמוד השחד - יהול חבילן מנילה פ"ב לסיום סתר דכתיב בתתה ("קילו) מפולחת הדי לח ינים מחם עד בקר וכולם חתודה ב' כל סספים ילוחדו : מ"כ לחים מחרו חכחים עד פין דף סח: חמים - בקרים' שחם ובחכילת קרשים: [מעלם כ:] חמים - בקרים' שחם ובחכילת קרשים: - כדי לכדימים חום מן בעבידים ואסרים באכילה קדים זאם כדי שלא יבא לאכלן לאחר עמוד כשחר ויתחייב (חפרת כין כרת וכן בקריחת שוים לארו חת סלדם שלח יחמר יש ני שד שכות

סיםי סופם יחיון - וסקטר חלבים דקתכי הכא לא לב: ד'ב מפין אחרו בו חכחים עד חטים כלל ולא פקע

לפו הכא אלא להידיע שכל דבר הפוהג כלילה כשר כל הלילה והכי נחי מנק בפרק שני דמגילה (ד'ב:) כל הלילה" כשר לקלירת ספומר חלמים

EDMOND JABÈS Y EL DIÁLOGO INFINITO

Sergio Andrés Salgado Pabón Prólogo de Julia Escobar

(Incluye cinco cartas de Max Jacob a Edmond Jabès)

ציים גם סים קודם קבימנו. עשע מכל לותן בראים משמע דקרילת שמע של כית הכנסת היל עיקר - וכל דקחתר בידושלתי פויה היו פירין בבית סכנטת ומ' פוחר רכים חם ססיו

" השמש ושחר יביאת שמשו סעכבתו מלאכול ייייקה כתרוסה ואין כפרתו טעכבתי מלאכול בתרומה יוממאי דהאיובא השמש וייין ויי ביאת השמש והאי ומחר מדר יומא דילמא נסאר כטחור]

רגילין לקרות ק"ש קדים מפלקס כמו שאם רצילין לימר לשרי מפלה אמקה ק"ש אינה פלא לפיחד בתפלה מתוך דברי תנדם- ומכלון כרולה מי ששרים ק"ש על המפנ שאין לברך וגם אים לריך לקרים שלה פישה רחשנה: לדוב" השתיית ברישה ברושה במחיד דכחוב של בקר חחלה: משל דקתם שתרים בורשל - לי לתרת בשלמל הפויך לקרם " דבשבים ל"כ לינו הקפיד קרא אלא התייאת פחם - אלא הי אחרת דקוייך לקרל דברייתו של שלם אם כן קפיד לכל חילי אם כן סיפא דקתני וכו' : כוברך ב' לפניה יכו' (ירושיי) מ' ברכית נרום הללחד (האים איי) ולא קא חשיב ירא שיכים דהביא ברכה מקט רבע כדי להחתין אי הכר סיפל דקחם שחרים ברישל - לי לחדת בשלחל דקחים לקרם

הו כנגד שבע כיום הללחיך (מפלים PP) ולא קא משיב יראו עיכים דהכיא ברכה חוקמ רבס כדי להחתין כבים בבנבת שלכם שדו מיחדים בשרה וכם חסובנים חן בוחיקון אבל בבחי בנביות שלני אין להיבין להפיריכם אלא בלילב : דר את קחיל להפריבלת השכבת - יולם תחתר כת הריכו שות פיונם במסכם כבשים (פ'יד) ומחתר לכ' בפערול (ר'יפיד:) בערייב שושי בתרחים דים פתר דרבינות של הסכיות להשתועים בקלור אף לחב שתפרש ככר • : (וסיון שים' וכחים כמי דיב אפר ישים' המחם או : דיב ככם

poory

[ברבית]

Edmond Jabès y el diálogo infinito

Edmond Jabès y el diálogo infinito

Sergio Andrés Salgado Pabón

Salgado Pabón, Sergio Andrés.

Edmond Jabès y el diálogo infinito / Sergio Andrés Salgado Pabón; Villavicencio, Universidad Santo Tomás, 2020. Prólogo de Julia Escobar.

196 páginas (Colección Humanidades y Formación integral; N.º 8).

Incluye referencias bibliográficas (páginas 175-182).

ISBN: 978-958-782-424-7

1. Literatura francesa 2. Poesía francesa. 3. Literatura crítica. 4. Judaísmo. I. Edmond Jabès - (1912-1991) II. Universidad Santo Tomás (Colombia).

SCDD edición 23 CO-ViUST

928.41

- © Sergio Andrés Salgado Pabón por el texto, el caligrama (página 169) y la traducción al español de las cartas de Max Jacob (páginas 185 a 193)
- © Viviane Jabès-Crasson y Nimet Frascaria-Jabès por las cartas de Max Jacob en francés
- © Julia Escobar por el prólogo ("A propósito de Edmond Jabès") (páginas 15 a 20)
- © Éditions Gallimard por la portada de Le Livre des Questions (página 45), la reproducción de la página 67 de Le Livre des Questions (página 72), la obra de Henri Michaux (página 76) y la portada de Le Livre des Ressemblances (página 129)

Ediciones USTA Carrera 9 n.º 51-11 Edificio Luis J. Torres, sótano 1 Bogotá D. C., Colombia Teléfono: (+571) 5878797, ext. 2991 editorial@usantotomas.edu.co http://ediciones.usta.edu.co

Director editorial: Esteban Giraldo González Coordinadora de libros: Lorena Castro Castro

Diagramación: Jessica Alejandra Barrero Castellanos Imagen en portada: Primera página del Talmud de Babilonia (Tratado Berajot), folio 2a Diseño de portada: Luisa Fernanda Penagos Vergara

Hecho el depósito que establece la ley ISBN: 978-958-782-424-7

Impreso en Colombia • Printed in Colombia Primera edición: Diciembre de 2020

Todos los derechos reservados.

Se prohíbe la reproducción total o parcial de este libro, por cualquier medio, sin la autorización previa por escrito de los titulares.

A Arturo y a Javier, en el origen y el sentido de estas líneas.

Y a mis padres, por su infinito apoyo.

Palabra recibida y dada en nombre de la palabra prometida.

Todo inicio es invisible y sólo aprendemos poco a poco a ver. Así está compuesto el libro.

(Cuaderno de notas de Yukel)

Edmond Jabès, El Libro de las Preguntas

Contenido

Advertencia	13
A propósito de Edmond Jabès, por Julia Escobar	15
Introducción	21
1. Del libro a la escritura	47
1.1. «La cuestión del libro»	47
1.1.1. El fetichismo de la mercancía	48
1.1.2. «El libro como símbolo»	52
1.1.3. Primer diálogo	59
1.1.3.1. «El fin del libro y el comienzo de la escritura»	61
1.1.3.2. El «problema del lenguaje»	62
1.1.3.3. El libro absoluto	63
1.2. El «abandono del libro»	67
1.2.1. La «dispersión»	70
1.2.2. Escritura fragmentaria	73

2. De la escritura a la semejanza	77
2.1. La cuestión de la escritura	77
2.1.1. Primer modo de lectura: la «concentración»	77
2.1.2. Segundo modo de lectura: la «participación»	85
2.2. «La alianza»	91
2.2.1. El Talmud	94
2.2.1.1. El libro infinito	94
2.2.1.2. Diálogos talmúdicos	107
2.2.2. La Cábala	113
2.2.3. «El crítico como anfitrión»	121
3. De la semejanza al libro	131
3.1. La cuestión de la semejanza	131
3.1.1. «Los comentarios»	132
3.2. «El regreso al libro»	142
3.2.1. El «acto religioso»	143
3.2.2. «La literatura otra vez»	160
4. «Inconclusión»	171
5. Referencias	175
6. Apéndice. Cinco cartas de Max Jacob a Edmond Jabès	183
I	185
II	186
III	188
IV	190
V	192